

[Lone Dybkjær]

jeg ikke at andre end Sundhedsministeriet kø-
rer med, men hvis det er tilfældet – og jeg er
godt klar over, at der er tale om ikkefærdigfor-
handlede direktiver, og at embedsmændene
ikke kan binde deres minister, men den politi-
ske forhandling sker faktisk allerede på dette
tidspunkt, for en grænseværdi er ikke kun tek-
nik, men også en politisk fastsættelse – vil jeg
godt bede statsministeren om at sikre, at vi i
det fremtidige ikke blot får en ændret procedu-
re, men også får sikret, at vi med hensyn til det,
der allerede er i gang, bliver orienteret om,
hvorvidt der er problemer med de foreliggende
direktiver, og hvorvidt vi kan imødesæ tilsva-
rende konfliktpunkter, for hvis det er tilfældet,
kunne vi måske politisk få dem samlet op i ti-
de.

Med henblik på det fremadrettede synes jeg,
at det er nogle udmærkede forslag, statsmini-
steren lægger op til, og jeg håber, at de vil være
med til, at vi i tide får startet den politiske dis-
kussion på en fornuftig måde. Det vil selvføl-
gelig også kræve noget af os politikere, bl.a. at
vi ikke på forhånd lægger os fast på nogle
standpunkter, som det, fordi vi har været ude
med dem i offentligheden, bliver umuligt at
ændre på senere, for al erfaring viser selvfølge-
lig, at sådan noget ikke er så enkelt.

Den helt konkrete udformning af forslagene
mener jeg hører hjemme i Markedsudvalget,
og jeg skal derfor ikke kommentere dem yder-
ligere her, blot understrege, at jeg er enig i den
linje, at den endelige fastlæggelse af forhand-
lingsmandatet skal ske i Markedsudvalget,
men at jeg personligt gerne så, at de enkelte
fagudvalg var mere inddraget, ligesom vi har
det for Miljøudvalgets vedkommende, men jeg
erkender, at det er der forskellige opfattelser af
i de forskellige udvalg, og det må selvfølgelig
være op til udvalgene selv.

I stedet skal jeg kommentere miljøgaranti-
ens anvendelse. Jeg er glad for, at statsministe-
ren finder, at dette er et område, hvor miljøga-
rantien muligvis kan komme til anvendelse.
Jeg hører til dem, der altid har haft tillid til, at
der var tale om et reelt indhold i miljøgaranti-
en, men den skal selvfølgelig anvendes med
omhu, og den skal også anvendes på et områ-
de, hvor et land af sundhedsmæssige grunde
og ikke på grund af tekniske handelshindringer
faktisk har gennemført en strengere lovgiv-
ning, end producenterne i det øvrige Europa

mener er nødvendig, men ligesom statsministe-
ren synes jeg heller ikke, at man skal lægge sig
fast på, hvordan man vil anvende den, før re-
sultaterne af de videre forhandlinger er afkla-
ret. Derfor må dette blive nogle foreløbige
kommentarer, som dog er signalgivende.

Når det drejer sig om nitrat og nitrit, er vi
stort set i overensstemmelse med Den Viden-
skabelige Komité. Nogle steder ligger vi lidt
forskelligt, og jeg tror derfor, det kan være
nødvendigt, at man i det videre forhandlings-
forløb kigger på nogle justeringer, så vi ikke
igen får sat os mellem to stole. Men lægger vi
os, hvor Den Videnskabelige Komité er, og det
er forskelligt fra, hvad resultatet er i øjeblikket,
mener jeg godt, at vi kan bruge miljøgarantien.

Når det drejer sig om sulfitter, ved vi ikke,
hvor Den Videnskabelige Komité er, og derfor
kan vi vente med at tage stilling til det, men
blot understrege, at vi faktisk mener, at de stof-
fer er allergifremkaldende. Vi ved, at der er et
voksende antal mennesker, der af en eller anden
grund reagerer allergisk over for forskelli-
ge ting – og nu tænker jeg ikke bare over for
personer i al almindelighed – og at det derfor
er nødvendigt, at vi kigger på, om de får nogle
stoffer, der er skadelige for dem.

De tre sidste stoffer er for så vidt alle enten
forbudt eller ikke anvendt her i landet; for na-
tamycins vedkommende er det en ældgammel
diskussion, som tager sit udgangspunkt i, at
der hidtil i Folketinget har været et flertal for,
at antibiotika ikke skal anvendes i levnedsmid-
ler, selv om der ikke direkte kan påvises sund-
hedsmæssige problemer, og det har været ar-
gumentet i de 10 år, natamycin har været frem-
me.

For alle tre stoffers vedkommende mener
jeg, at det er muligt at placere dem under det
forsigtighedsprincip, der nu er indført i Maas-
tricht-Traktaten. Dette er et oplagt sted for
miljøgarantiens anvendelse, og jeg skal derfor
opfordre statsministeren til at tage disse syns-
punkter, specielt synspunktet om forsigtig-
hedsprincippet i relation til antibiotika, hvor vi
ikke direkte kan påvise en sundhedsfare, men
hvor princippet tilsiger, at vi skal lade være
med at anvende det i levnedsmidler, med i de
videre forhandlingsforløb.

På linje med statsministeren skal jeg under-
strege, at vi selvfølgelig ofte står i et dilemma i
forbindelse med fastsættelse af reglerne om det